

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 34-ҳадис

34 - وَعَنْ أَبِي زَيْدٍ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَبِيبِ بْنِ حَبِيبِ

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُرْسِلَتْ بِنْتُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ابْنِي قَدْ اخْتَضِرَ فَأَشْهَدْنَا،

فَأَرْسَلَ يَثْرِيءُ السَّلَامَ وَيَقُولُ: «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ

وَلْتَحْتَسِبْ» فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ تَقْسِمُ عَلَيْهِ لِيَأْتِيَنَّهَا، فَقَامَ وَمَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِيُّ بْنُ

كَعْبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَرِجَالٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ، فُرِفِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الصَّبِيُّ، فَأَقْعَدَهُ فِي حِجْرِهِ وَتَفَعَّفَ تَفَعَّفَ، فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ سَعْدٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا؟

فَقَالَ: «هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ - وَفِي رِوَايَةٍ: فِي قُلُوبِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ -

وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 1284، م 923].

وَمَعْنَى «تَفَعَّفَ»: تَتَحَرَّكَ وَتَضْطَرُّ.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мавло (озод қилган қуллари) Зайд ибн Ҳорисанинг ўғли Абу Зайд Усома ибн Зайд розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади. У Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг севимли кишилари ҳамда севимли кишиларнинг ўғли эди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қизлари оталари ҳузурларига (бир одамни) юбориб: «Ўғлим ўлим тўшагида ётибди. Бизнинг олдимизга келинг», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қизларига салом йўллаб, «Албатта олгани ҳам, бергани ҳам Аллоҳникидир. Ҳар бир нарсанинг Унинг ҳузурда белгиланган вақти бордир. Сабр қилсин ва савоб умид қилсин», дедилар. Қизлари яна одам жўнатиб, («Келмасангиз бўлмайди», деб) қасам ичиб, одам юборди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам турдилар. У зот билан бирга Саъд ибн Убода, Муоз ибн Жабал, Убай ибн Каъб, Зайд ибн Собит ва яна бир қанча кишилар бор эди. Ҳалиги гўдак Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга узатилди. У зот гўдакни қучоқларига олганларида, унинг жони пўк-пўк қиларди. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўзларидан ёш қуйилди. Шунда Саъд: «Бу нима, эй

Аллоҳнинг Расули?» деди. У зот: «Бу – Аллоҳ Ўзи хоҳлаган бандаларининг қалбига солган раҳматдир. Аллоҳ раҳмли бандаларигагина раҳм қилади», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Бошқа ривоятда: «Бандаларидан хоҳлаган кишисининг қалбида буни пайдо қилади. Албатта, Аллоҳ раҳмли бандаларига раҳм қилади», деб айтилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI